

Stift. Præsten der skal ansættes af Ministeriet, uden at Menighedens Medlemmer spørges, men ganske vist ere Menighedsmedlemmerne paa de to Steder neppe andre end selve Klostrenes Beboere og Funktionærer, og da de desuden ikke høre til mine Vælgere, synes jeg ikke, jeg behøver at dvæle videre derved. (Afbrydelse). Et æret Medlem siger, at jeg er Repræsentant for dem alle, og det erkender jeg fuldt ud, derfor har jeg ogsaa nævnt det, men jeg mener ikke, jeg behøver at sige mere derom. Saa er der imidlertid ogsaa Sognepræstembedet i Storeheddinge, og det er da ikke blot Storeheddinge By — for der gælder til Dels det samme som for Vallø og Vemmetofte — men ogsaa det store Storeheddinge Landsogn, hvem man berøver den Ret, som alle andre Medlemmer af Folkekirken faa til at deltage i Valget af deres Præster, og hvorfor berøves denne Ret dem? Fordi de uden selv at ønske det eller bede derom ere blevne benaaadede med en Stiftsprovst, og saa længe de folkekirkelige Myndigheder mene at have Brug for denne Stiftsprovst, og saa længe han skal sidde dernede i denne Inne Rede, saa længe skulle disse Medlemmer af Folkekirken være berøvede den Ret, som alle andre have. Det tillader jeg mig at bede om, at de maa blive fri for, og gør det paa deres Vegne efter deres Anmodning. Jeg vil ikke sige noget som helst ondt eller forklejnende om den højærværdige Stiftsprovst i Storeheddinge, men jeg siger kun, at skal han være til Hinder for, at Beboerne faa Valgret til dette Præsteembede, ere de hellere fri for Æren. Det hænger jo noget sammen med, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Sofus Høgsbro) talte om forleden, særlig med Hensyn til Stiftsprovstembedet i Lolland-Falsters Stift, at der var ikke Grund til nu at knytte det til noget bestemt Embede, men man burde lade Myndighederne vælge Stiftsprovsten mellem alle Stiftets Præster. Det samme maa med endnu større Føje kunne siges om Sjællands Stift, hvor der er endnu flere Præster og Provster at vælge imellem end paa Lolland-Falster. Hvorfor skulle de Stakler i Storeheddinge og Landsogn saa dog belemres med denne Stiftsprovst — jeg beder om, at dette maa blive forstaaet paa den Maade, som jeg har sagt, at man ikke af dette Hensyn ønsker at miste sin Valgret.

Jeg talte i Fjor i Anledning af det tilsvarende Lovforslag om Nødvendigheden, kan jeg gerne sige, af at faa indført Be-

stemmelser, der gave Menighederne en Ret til at komme af igen med den Præst, de havde faaet. Der er ogsaa i Aar blevet rørt derved fra forskellige Sider, og jeg skal ikke komme tilbage dertil, men kun paa ny fastholde i et og alt, hvad jeg den Gang sagde om den Ting. Det forekommer mig, at det er omtrent ligesaa vigtigt og nødvendigt for Menighederne som det, der her er Tale om; Erfaringerne Dag for Dag vise ikke, at det er mindre nødvendigt, end jeg ansaa det for at være i Fjor. Jeg kan der til Dels henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Anton Jensen), min Nabo og Vælger, for lidt siden sagde om de udslidte jydsk Præster, som vi faa over til de gode fede sjællandske Embeder. Vi ere derfor ikke dem, der have mindst Erfaring paa dette Omraade, og jeg henstiller til dem, der faa med Sagens videre Behandling at gøre, at have deres Opmærksomhed nøje fæstet paa dette Forhold. Jeg skal minde om, at det er noget, som vi under Ledelse af den nuværende ærede Kultusminister kæmpede stærkt for, da Skoleloven var for — jeg tror ikke, at jeg tager fejl, naar jeg siger, at den ærede Minister ogsaa der var med Flertallet — at faa indført nogen Adgang for Sognene til at komme af med deres Skolelærer, i alt Fald naar han havde naaet en vis Alder, og noget lignende synes jeg virkelig, at man, uden at gøre Uret til nogen Side, kunde sætte ind her, hvor Talen er om Præsterne. — Den ærede Minister udtalte i Gaar, at han ikke vilde gaa med til den ubetingede Lærefrihed inden for Folkekirken, og derved sigtedes altsaa til den Tale, der har været ført om Præsteløftet og dets Forandring eller Afskaffelse. Jeg tillader mig indtil videre at gaa ud fra, at der i dette Udtryk „ubetinget Lærefrihed“ — det var vist Ordene — ikke ligger nogen Afvisning fra Ministerens Side af enhver Lempelse eller Forandring i det bestaaende Præsteløfte, thi det behøver ikke at ligge deri, og det vilde være i høj Grad beklageligt, om det laa deri. Mere skal jeg ikke sige om den Ting, da det ikke direkte vedrører denne Sag, og skal saa hermed slutte.

Jessen: Jeg vil begynde med at udtale en Tak til den højtærede Minister for Forelæggelsen af disse kirkelige Lovforslag, da det er et Skridt henimod det Løftes Opfyldelse, der er givet os ved Grundlovens § 75, om, at Folkekirkens Forfatning skulde ordnes ved Lov, og det indrømmes vistnok ogsaa af enhver, at det